

Dosarul nr. 2ra-1307/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Holban)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

6 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iosif Zambilovici,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iosif Zambilovici
împotriva Întreprinderii Mixte „Global Credit Solutions LTD” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la anularea actelor juridice,
împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 5 martie 2018, Iosif Zambilovici a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL cu privire la anularea actelor
juridice.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 14 noiembrie 2017 a fost semnat
contractul nr. C2C de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei,
conform căruia, Zinovia Novac a cesionat, iar ÎM „Global Credit Solutions LTD”
SRL a obținut toată creanța către Iosif Zambilovici, în scopul încasării datoriei în
folosul Zinoviei Novac, în baza hotărârii din 4 decembrie 2012 a Judecătoriai
Buiucani, mun. Chișinău. Datoria principală constituind 14 801 euro și 7 504 lei,
dobânda de întârziere în sumă de 12 720 de euro și 6 450 de lei.

Prin reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017, ÎM „Global Credit
Solutions LTD” SRL i-a recomandat să achite datoria în baza hotărârii din 4
decembrie 2012 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău.

La 21 noiembrie 2017, Iosif Zambilovici s-a adresat către ÎM „Global Credit
Solutions LTD” SRL cu răspuns la reclamația, în care a invocat că dreptul de a
solicita achitarea datoriei și a titlului executoriu eliberat în baza hotărârii, va apărea
doar în cazul în care instanța de judecată conform art. 70 alin. (1) din Codul de
procedură civilă și art. 47 alin. (1) din Codul de executare va adopta decizia
irevocabilă privind înlocuirea Zinoviei Novac cu succesorul ei în drepturi ÎM
„Global Credit Solutions LTD” SRL, în cauza civilă, la cererea de chemare în
judecată depusă de Zinovia Novac cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin obiecțiile N202/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația
№01/17C2C din 15 noiembrie 2017), ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL a

solicitat să achite datoria față de Zinovia Novac în mărime de 14 801 euro și 7 504 lei, în baza hotărârii din 4 decembrie 2012 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și a titlului executoriu eliberat în baza acestei hotărâri.

Reclamantul a considerat că contractul nr. C2C din 14 noiembrie 2017 de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei, încheiat între ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL și Zinovia Novac, este ilegal, periculos și urmează a fi recunoscut nul.

A susținut că nu a dat acordul pentru cedarea de către Zinovia Novac și primirea de către ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL a creanței către sine cu scopul încasării datoriei în folosul Zinoviei Novac, în baza hotărârii din 4 decembrie 2012 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, respectiv, lipsa acordului duce la lipsa de forță juridică a contractului nr. C2C din 14 noiembrie 2017 „de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei”, încheiat între ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL și Zinovia Novac, ceea ce duce la nulitatea acestui contract conform prevederilor art. 216 alin. (1) și art. 220 alin. (1) Cod civil.

A mai invocat că cedarea de către Zinovia Novac și primirea de către ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL a creanței către sine în lipsa acordului cu scopul încasării datoriei în folosul Zinoviei Novac, în baza hotărârii din 4 decembrie 2012 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, în baza contractului nr. C2C din 14 noiembrie 2017 „de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei”, încheiat între ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL și Zinovia Novac, contravine prevederilor art. 21 din Codul de executare, întrucât ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL nu este executorul judecătoresc și nu este în drept să solicite achitarea datoriei în baza hotărârii judecătorești. Orice acțiune a ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, întreprinse conform contractului nr. C2C din 14 noiembrie 2017 „de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei”, fără intervenirea în procedura de executare a succesorului în drepturi, în baza art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 47 alin. (1) din Codul de executare, sunt ilegale.

În viziunea reclamantului, acțiunile ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, folosite în reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017), sunt ilegale, întrucât ele contravin art. 9 pct. 1, 3, 5, 7, 8 și 11 din Codul de conduită al colectorului/ recuperatorului, aprobat de Asociația Patronală a Companiilor de Colectare a Datoriilor.

A mai indicat că urmare a pretențiilor ilegale ale ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL cu privire la achitarea datoriei, manifestate prin reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și prin obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017) și a acțiunilor ilegale ale ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, folosite în reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017), i s-a cauzat un prejudiciu moral, estimat la suma de 20 000 de euro, deoarece a suferit o stare de stres și frică, continuă să fie în asemenea stări, nu poate dormi noaptea, fiind nevoit să utilizeze medicamente.

Iosif Zambilovici a solicitat recunoașterea nulității contractului nr. C2C din 14 noiembrie 2017 de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei, încheiat între ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL și Zinovia Novac, recunoașterea ilegalității pretențiilor ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL

privind achitarea de către reclamant a datoriei, manifestate prin reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și prin obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017), recunoașterea ilegalității acțiunilor ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, folosite în reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017), încasarea de la ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL în folosul său a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de euro, cauzat prin pretențiile ilegale ale ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL privind achitarea de către reclamant a datoriei, manifestate prin reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și prin obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017).

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iosif Zambilovici împotriva ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL cu privire la anularea actelor juridice, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 14 august 2020, Iosif Zambilovici a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Iosif Zambilovici. S-a menținut hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iosif Zambilovici împotriva ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL cu privire la anularea actelor juridice.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 556 și 557 Cod civil (în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019), Colegiul a considerat întemeiată și legală soluția adoptată prin hotărârea primei instanțe.

Colegiul a reiterat că Iosif Zambilovici a solicitat anularea contractului nr. C2C de cesiune a creanței și serviciilor de recuperare a datoriei din 14 noiembrie 2017, încheiat între Zinovia Novac și ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, prin care cedentul Zinovia Novac a înstrăinat dreptul său de creanță față de debitorul cedat Iosif Zambilovici, cesionarului ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, pe motiv că acordul dat a fost întocmit în lipsa consimțământului reclamantului.

În acest sens, Colegiul a ținut să accentueze asupra temeiniciei concluziilor primei instanțe privind respingerea pretențiilor lui Iosif Zambilovici, or, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 557 Cod civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului), pe motiv că cesiunea de creanță este un contract consensual, care devine valabil din momentul în care cedentul și cesionarul au materializat acordul de a încheia acest act juridic, prin semnarea acestuia.

Totodată, instanța de apel a reamintit că la încheierea contractului de cesiune a creanței nu este necesar consimțământul debitorului cedat, din motiv că acesta nu este parte al contractului de cesiune, iar consimțământul debitorului cedat este irelevant pentru încheierea validă unui atare contract, cesionarului în acest sens revenindu-i doar obligația de a aduce la cunoștința debitorului cedat contractul privind cesiunea creanței, pentru ca aceasta să fie eficientă din punct de vedere juridic, adică pentru ca debitorul cedat să fie obligat la plată către cesionar, iar nu către cedent.

Prin urmare, Colegiul a precizat că cesiunea de creanță este un contract încheiat între cedent și cesionar, iar nu o operațiune juridică triunghiulară ca atare, care să presupună un acord trilateral între cedent, cesionar și debitor cedat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că creanța Zinoviei Novac față de Iosif Zambilovici, care a fost cesionată către societatea pârâtă, nu se regăsește în categoria creanțelor incesibile în sensul art. 556 alin. (4) Cod civil, pentru a putea pretinde nulitatea contractului menționat.

Totodată, Colegiul a reținut ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe privitor la respingerea pretențiilor reclamantului Iosif Zambilovici în ceea ce ține de recunoașterea ilegalității pretențiilor ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL privind achitarea de către reclamant a datoriei, manifestate prin reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și prin obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017 (la răspuns la reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017) și recunoașterea ilegalității acțiunilor ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, folosite în reclamația nr. 01/17C2C din 15 noiembrie 2017 și obiecțiile nr. 02/17C2C din 21 noiembrie 2017, pe motiv că, ultimul nu a prezentat careva probe care să ateste faptul ilegalității acestora.

Cu referire la pretenția lui Iosif Zambilovici privind încasarea prejudiciului moral, Colegiul a apreciat-o ca fiind neîntemeiată, reieșind din faptul că la caz, nu s-au constatat careva conduită culpabilă din partea ÎM „Global Credit Solutions LTD” SRL, dat fiind că acțiunile societății pârâte manifestate prin expedierea reclamației și obiecțiilor menționate sunt licite, acestea fiind bazate pe un contract de cesiune al creanței declarat ca fiind valabil.

La 12 iulie 2021, Iosif Zambilovici a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 mai 2021 și a expediat-o participanților la proces la 3 iunie 2021 (f.d. 180-181), astfel, recursul declarat la 12 iulie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 29 iulie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până examinarea admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iosif Zambilovici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iosif Zambilovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Iosif Zambilovici, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iosif Zambilovici, împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat